

– низький рівень розвитку фінансового сектору української економіки (тотальна недовіра з боку населення до банківської системи, вельми низький розвиток фондового ринку, недостатні умови для належного функціонування ринку страхових послуг).

До другої групи факторів, що можуть мати позитивний вплив на ринок праці України відносимо такі:

– лібералізація доступу українських товарів на ринки ЄС унаслідок підписання Угоди про асоціацію між Європейським Союзом та Україною. Це автоматично приведе до розширення і диверсифікації ринків збуту для української продукції і в інших країнах, адже наявність дозволу на реалізацію продукції у ЄС свідчить про відповідність цих товарів світовим стандартам;

– інтенсифікація розвитку агропромислового комплексу України, розширення спектру послуг у цьому секторі економіки;

– фармацевтичний сектор, сфера послуг та індустрія інформаційних технологій продовжують зберігати відносну стабільність на фоні загальної економічної кризи;

– децентралізація, сприятиме формуванню і розвитку територіальних громад.

Належна увага до вище вказаних чинників з боку наукової спільноти, державних керівників різних рівнів, підприємців сприятиме структурним реформам та якісним змінам в економіці країни, а отже і на ринку праці.

Література

1. Державна служба статистики України. [Електрон. ресурс]. – Режим доступу: <http://www.ukrstat.gov.ua/>

2. Аналітичний центр CEDOS. [Електрон. ресурс]. – Режим доступу: <http://www.cedos.org.ua/>

3. Управління Верховного комісара ООН у справах біженців (УВКБ ООН). [Електрон. ресурс]. – Режим доступу: <http://unhcr.org.ua/>

РЕАЛІЗАЦІЯ МІЖНАРОДНИХ ПРОЕКТІВ НАЦІОНАЛЬНОГО ЗАПОВІДНИКА «ЗАМКИ ТЕРНОПІЛЛЯ» У 2015-2016 РОКАХ

Національний заповідник «Замки Тернопілля» є провідною туристичною, науково-дослідною установою Західної України. Однією з основних складових частин роботи заповідника є міжнародна діяльність. Вже протягом багатьох років Національний заповідник «Замки Тернопілля» бере активну участь у міжнародному культурному співробітництві. Впродовж багатьох років заповідник нагромаджував досвід в реставраційній, виставковій та фондозбиральницькій галузях. В процесі своєї діяльності наша установа бере активну участь у наукових конференціях та семінарах, присвячених проблемам збереження пам'яток культурної спадщини, пристосування їх до потреб сьогодення.

Стати цікавим для європейської спільноти – ось варіант, який вибрали науковці Заповідника. Важливим є те, що ми маємо що показати світові. Прикладом цього, та у відповідності до Договору про співпрацю, підписаного в 2012 році між НЗ «Замки Тернопілля» та замком князів Поморських Західнопоморського воєводства республіки Польща, було реалізовано відкриття в січні 2015 року виставки макетів дерев'яних церков львівського майстра Михайла Яськовича із запасників НЗ «Замки Тернопілля» у музеї Замку князів Поморських. З польської сторони договір підписали директор Замку Князів Поморських пані Барбара Ігельська, а з української – генеральний директор Національного заповідника «Замки Тернопілля» Анатолій Маціпура.

Підписаний договір про співпрацю став новою формою діяльності західноукраїнських музеїв і заповідників. Він передбачає майбутні дієві контакти між спорідненими інституціями сусідніх країн в галузі культури, освіти, туризму. Договором передбачено спільну реалізацію міжнародних проектів, обмін фахівцями, організацію семінарів, конференцій, виставок, обмін інформаційними документальними, аудіовізуальними матеріалами з метою поширення інформації про діяльність кожного з партнерів.

Під час підготовки до виставки науковими співробітниками Заповідника був підготовлений рекламний буклет, присвячений діяльності Національного заповідника та творчості автора виставки (автори М. Кибалюк, В. Чайка), польською мовою. А також було

підготовлено електронну презентацію про Національний заповідник "Замки Тернопілля" (Р. Підставка), виготовлено спеціальні ящики для переміщення експонатів. Відкриття виставки відбулося в п'ятницю, 16 січня 2015 року у виставковій залі музею замку князів Поморських.

Присутніми на відкритті виставки були представники інтелігенції міста Щеціна, представники української діаспори міста і регіону, представники засобів масової інформації. Почесними гостями дійства стали директор замку князів Поморських пані Барбара Ігельська, почесний консул України в Щеціні пан Генріх Колодій.

На виставці були представлені мініатюри українських церков, виконані львівським художником, майстром Михайлом Яськовичем. Автор працює у Львівському музеї етнографії та художнього промислу Інституту народознавства НАН України. Виконані ним моделі представляють дерев'яні святині з Гуцульщини, Бойківщини, Лемківщини, Закарпаття і Поділля, більшості з яких уже не існує. З великою дбайливістю їх було реконструйовано на основі старих фотографій та репродукцій.

Ще однією важливою подією на шляху українсько-польської співпраці стала робоча зустріч 11 квітня 2015 року генерального директора Національного заповідника «Замки Тернопілля» Анатолія Маціпури з консулом республіки Польща в м. Луцьку Кшиштофом Василевським та представником фонду «Мости» Міколаєм Фальковським. За останні два роки особливо розширилася співпраця з даним фондом за підтримки дипломатичних місій Республіки Польща.

В ході зустрічі обговорювалися питання підготовки та проведення реставраційних робіт пам'ятника Адаму Міцкевичу в місті Збаражі, які розпочалися влітку 2015 року. І вже 29 серпня 2015 року відбулося урочисте відкриття відреставрованого пам'ятника відомому польському поету Адаму Міцкевичу у призамковому парку Збаража. Над його відновленням, спільно з Національним заповідником «Замки Тернопілля», працювали польські реставратори під керівництвом професора Януша Смази (Варшава), та представника фонду «МОСТИ» Миколая Фальковського. Реставрація пам'ятника була пов'язана із 160-ю річницею смерті поета. Частина коштів на реставрацію пам'ятника було надано Міністерством культури і національної спадщини Польщі, а також з пожертв і підтримки людей доброї волі.

Історія створення пам'ятника Адаму Міцкевичу є дуже цікавою. Сама ідея спорудження виникла у рік перед сторіччям з дня народження

видатного поета, а саме у 1898 році. В 1920 році цей пам'ятник був понищений більшовиками. Після відходу радянських військ від Збаража, польське військо у складі 5-ти дивізії відновило постамент і пам'ятник, який урочисто відкрили 29 червня 1921 р. У той час генералом 5-ї дивізії був генерал Владислав Єнджейовський – він же і займався відновленням цього пам'ятника. В 1953 році пам'ятник був перенесений у парк біля Збараського замку.

Новим етапом в міжнародній діяльності стала участь Національного заповідника «Замки Тернопілля» в конкурсі на здобуття Гранту посольства США. Так, 12 листопада 2015 року у замковому палаці смт. Вишнівець Збараського району Тернопільської області за участі голови Тернопільської ОДА Степана Барни відбулася церемонія підписання Грантової угоди між Національним заповідником «Замки Тернопілля» та Посольством США в Україні. Від Посольства США в Україні Грантову угоду підписала Прес-Аташе Відділу преси, освіти та культури Посольства США в Україні Ярина Ференцевич, а від Заповідника – генеральний директор заповідника Анатолій Маціпура.

Посольський фонд США збереження культурної спадщини (AFSP) підтримує збереження пам'яток культури та традиційних мистецьких форм. За роки своєї діяльності з 2001 року Посольський фонд збереження культурної спадщини США підтримав понад 900 пропозицій від більш ніж 120 країн світу, серед яких 13 проектів від України вартістю близько 650 тисяч доларів США. Загалом Фонд надав понад 46 мільйонів доларів США на підтримку культурної спадщини по всьому світу.

Національний заповідник "Замки Тернопілля" отримав від фонду 155 270 доларів на реалізацію проекту, який почали розробляти ще 2013 року. Проект конкурував з понад 150 проектами з різних країн світу. Фонд підтримав проект заповідника, спрямований на збереження Вишнівецького палацу. Грантові кошти передусім пішли на реставрацію і відновлення колишньої архітектурної перлини Вишнівецького палацу – «Дзеркальної зали» тому, що вона займала центральну частину головного корпусу. Це була найпрезентабельніша зала, яка відображала історію роду князів Вишневецьких із середньовіччя. Вишнівецький палац був збудований у 1730-х роках на кошти Міхала-Сервація Вишневецького за проектом архітектора Якуба Бланже Депре. Палац зазнав чималих ушкоджень під час Першої і Другої світових воєн, але був відбудований — у 1920-х та 1950–1960-х рр.

Реставраційні роботи у Вишнівецькому палаці тривають близько

десяти років. Майже завершено зовнішнє оздоблення пам'ятки, частково впорядковано територію закладу, відновлено три великих зали. Грантові кошти частково допомогли оновити інтер'єр, передавши дух минулого часу.

На прикладі реалізації грантової політики, яку проводить Національний заповідник «Замки Тернопілля» бачимо, що заповідник має всі можливості для залучення інвестиційних ресурсів у пам'яткоохоронну галузь. Для цього потрібно змінити ставлення до культури як з боку держави, так і з боку громадськості. Необхідно зробити цю галузь пріоритетною, популяризуючи її серед представників бізнесу.

На сьогоднішній день одним із провідних завдань заповідника є необхідність використання усіх можливих напрямків та можливостей застосування міжнародних вимог щодо практичних заходів збереження пам'яток нашого краю, втілення на практиці усіх можливих форм співробітництва з міжнародними структурами та вироблення науково-обґрунтованих пропозицій із подальшого вдосконалення і підвищення ефективності заходів охорони культурної спадщини. Багатосторонні контакти дозволили розширити географію міжнародних зв'язків, котрі дали результат.

Наталія ЦЕРБАК

Тернопільський національний економічний університет, Україна

ПІДХОДИ ДО ФОРМУВАННЯ НОВОЇ КОРПОРАТИВНОЇ КУЛЬТУРИ В УМОВАХ РЕАЛІЗАЦІЇ РЕФОРМИ ПУБЛІЧНОГО УПРАВЛІННЯ

Органи державної влади поставлені сьогодні перед викликом сформуванню таких орієнтирів розвитку, які відповідали б вимогам громадян і продовжували б тенденцію удосконалення системи державного управління через адаптацію форм і методів роботи як органів державної влади, так і окремих державних службовців до потреб громадян і самих чиновників.

Зазначені тенденції свідчать про необхідність формування нової корпоративної культури, яка дозволить забезпечити єдність дій шляхом розуміння всіма державними службовцями своїх соціальних ролей, усвідомлення та прийняття ними спільних цінностей і норм.

Одночасно метою формування нової корпоративної культури в державному управлінні є розвиток у державних службовців розуміння ідеології відповідного органу влади, в якому вони проходять службу, систему цінностей, єдиних стандартів поведінки, спілкування з колегами та службовцями інших органів державної влади та органів місцевого самоврядування.

В останні роки питанням формування та розвитку корпоративної культури в різних колективах та організаціях приділяється значна увага. Корпоративну культуру як одну з ефективних сучасних форм управління досліджують представники різних галузей науки, зокрема соціології, політології, психології, державного управління тощо. Одночасно з урахуванням розпочатої в Україні реформи державного управління набуває особливого значення більш ґрунтовне дослідження останніх тенденцій розвитку корпоративної культури в системі державного управління, а також її впливу на забезпечення подальшої модернізації цієї системи.

Починаючи з середини ХХ-го століття державне управління в багатьох країнах світу постійно реформується, намагаючись ефективно відповідати викликам сьогодення. Поступово починають формуватися нова культура та новий стиль роботи органів державної влади з орієнтацією на запити і потреби населення, підвищення відповідальності за розподіл послуг і ресурсів, а також управління з орієнтацією на ціннісні та культурні чинники, а не на бюрократичні правила і норми [2]. Оцінка їх діяльності залежить від рівня задоволення громадян послугами, які надають органи влади, ступеня їх довіри до цих органів влади і реальної можливості брати участь у розробці та прийнятті рішень на усіх рівнях.

Відповідно до нової парадигми управління, організаційні відносини з клієнтом стають центральним моментом у діяльності установи. У загальному вигляді ця концепція принципово по-іншому розкриває суть взаємовідносин між державними та недержавними інститутами: від ієрархічних, підпорядкованих, відносин до системи співробітництва, урядування, заснованого на горизонтальних зв'язках, рівноправних статусах, мережевих структурах, що виключають використання механізмів примусу і прямого тиску [6].

Сучасні ідеї «врядування» реалізуються в концепції мережевого управління (networking management). У загальному вигляді під цією мережею уявляється спілка індивідуальних і групових, державних і недержавних суб'єктів, спільно залучених у процес розробки та/чи